

vel at mærke betraadte en ny Laanevej — thi vi havde i de foregaaende Aartier stiftet faste Statslaan, men ikke et midlertidigt Laan af denne Beskaffenhed —, hørte jeg ikke desto mindre ikke noget til, at man af den daværende Finansminister i Finansudvalget, hvor jeg sad, og hvor den fortrolige Forhandling fandt Sted, krævede nogen som helst Oplysninger om, hvilke Midler Finansministeren vilde gribe til for at opnaa Balance i Statshusholdningen. Det blev ikke den Gang krævet fra nogen Side i Forbindelse med det omtalte Laan. Man erkendte, at det var en Forstrækning, som Statskassen nødvendigvis skulde have, og man erkendte, at Vilkaarene vare gode, men nogen Finansplan fordrede man ikke ved den Lejlighed af den daværende Finansminister, endskønt det som sagt var en ny Laanevej, man betraadte. Jeg ser ikke, med hvilken Ret man i den nu foreliggende Anledning kræver det af mig. Jeg har givet de Oplysninger, som det er mig muligt at give baade om den nuværende Stilling og om, hvad Regeringen agter at foretage sig i den nærmere Fremtid. At det ikke lader sig oplyse paa nærværende Tidspunkt, hvilke de endelige Midler skulde være, har jeg givet gode og fyldestgørende Grunde for. Dertil maa der kræves, at Situationen har udviklet sig saa meget, at vi blandt andet kunne se, hvor stort et Hul der skal fyldes ud. Det have vi talt om under Finanslovens Behandling, og vi komme formodentlig til at tale endnu videre om det. Enhver Oplysning om den finansielle Stilling, der begæres, og som det er mig muligt at give, skal jeg med Glæde give. Men jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i at oplyse Ting, som intet Menneske er i Stand til at oplyse, nemlig hvorledes den finansielle Stilling vil være om et Aar, og hvilket Underskud der da vil være at dække, naar de fornødne Beparelser ere foretagne, og Situationen er bleven mere normal, end den er i Øjeblikket. Saadanne Oplysninger kan hverken jeg eller nogen anden Finansminister give. Men som sagt, alle de Oplysninger, som det er muligt at give, nemlig Oplysning om, hvorledes Stillingen er i Øjeblikket, skal jeg til enhver Tid være rede til at fremkomme med, og det vil det ærede Medlem ogsaa erfare, naar Finansudvalget bliver nedsat. I den nu foreliggende Anledning er der efter min Mening ingen Grund til at komme nærmere ind paa den finansielle Stilling i Almindelighed, og det fandt man heller ikke, der var overfor den foregaaende Finansminister ved den da foreliggende tilsvarende Anledning.

Det ærede Medlem fremdrog atter Finansminister Bruns Udtalelser. Finansminister Brun gav en fuldstændig klar og redelig Fremstilling af Situationen, som den da forelaa. Selvfølgelig var han, lige saa lidt som andre Finansministre, begavet med profetisk Evne. Han kunde ikke med Sikkerhed se ud i Fremtiden og se, hvor store Kravene vilde blive i den kommende Tid. Men Finansminister Brun bedømte i hvert Fald den fremtidige finansielle Situation meget rigtigere end det ærede Medlem og hans radikale daværende Meningsfæller, idet de vilde have Laanet indskrænket til 30 Mill. Kr. og mente, at det var fuldt tilstrækkeligt til at møde de finansielle Krav, medens Finansminister Brun holdt paa, at mindre end 40 Mill. Kr. kunde det ikke være.

Zahle: Naar vi den Gang ønskede, at det omtalte Statslaan skulde være mindre, var det, fordi det var vor Forventning, at Venstreflertallet her i Tinget, naar det kom til Stykket, skulde anvende sin Flertalsmyndighed til at gennemføre Venstres Ansøkelser paa Militærspørgsmaalet og spare mange Millioner derpaa aarligt i Stedet for at gaa til en Forhøjelse af vore Militærudgifter paa adskillige Millioner Kr., saa at der endog i Aar kræves omtrent 36 Mill. Kr. ordinært og ekstraordinært til vort Militærvæsen. Hvis man ikke saaledes udtømte den danske Stats finansielle Kræfter til ingen Nytte til et hensigtsløst stort Militærapparat, vilde det ogsaa have kunnet lade sig gøre at bringe den danske Stats Finanser paa Fode paa langt lettere Maade, end det nu lader sig gøre.

Det ærede Medlem fra Odense (Halsted) sagde, at vi ikke havde gjort andet i disse 14 Dage end at søge Oplysninger om den finansielle Stilling. Men det ærede Medlem maa da erkende, at vi have ikke faaet Oplysninger om den finansielle Situation, som give os nogen begrundet Mening om, hvorledes de store Underskud, som vi vide ere til Stede, skulde blive dækkede. Den eneste positive Oplysning, som vi have faaet af Finansministeren, er den, at Underskuddet i 4 Aar efter hans Skøn beløber sig til 117 Mill. Kr., et Skøn, som er i god Overensstemmelse med det, som den tidligere Finansminister har afgivet, saa at man vel kan gaa ud fra, at det er rigtigt. Vi sidde altsaa saaledes idet, at 4 Aar have givet os et Underskud paa 117 Mill. Kr. Men denne Oplysning, synes jeg, kunde give Anledning til, at man med Iver og Interesse søgte at skaffe sig yderligere Oplysninger